

Torben Hjul Andersens prædiken 15. søndag efter trinitatis

Taler

Torben Hjul Andersen
Domprovst over Haderslev Stift

Dato

17. september 2023

Sted

Haderslev Domkirke

Omstændigheder

Til gudstjenesten var der tre dåb.

Prædikentekst

Matthæusevangeliet kapitel 6, vers 24-34

Salmer

Morgenstund har guld i mund
Spænd over os dit himmelsejl
Fyldt af glæde over livets under
Gud, du fra dine de herlige højeloftssale
Lille Guds barn, hvad skader dig
Nu falmer skoven trindt om land, vers 5
Almagts Gud, velsignet vær

1 For mange år siden læste jeg en vidunderlig fortælling om en mor, som hver morgen vækkede sit barn ved at skrive med sin finger på barnets bare hud. Barnet vågnede og spurgte sin mor: Hvad skriver du, mor? Og moderen svarede ”Jeg elsker dig, min skat.”

5

Forældre til helt små børn kan slet ikke forestille sig, at man skal vække børn – de drømmer måske om bare at sove til 5.30 om morgenen inden barnet vækker dem. Men det kommer – og her er fortællingen om at skrive med håbets og kærlighedens skrift – hud mod hud – noget af det smukkeste. Tilsvarende håbs- og kærlighedsskrift kan forældre til små børn også skrive på deres barns hud: Jeg elsker dig, min skat. Tænk sig at skrive med håbets og kærlighedens skrift med sin finger – hud mod hud – på sine børn eller børnebørn. Kysse kærlighedens råstof ind i børn. Det er et livets dokument, som på en gang gør menneskets hud åbent og samtidig beskytter det. Kys og kærtegn til børn og unge er et så vigtigt råstof – det er en høj beskyttelsesfaktor kunne man måske sige med tanke på solcremer.

15 I dagens evangelium taler Jesus om, at vi ikke skal bekymre os. Jeg har lyst til at svare tilbage til Jesus: ”Det er nemmere sagt end gjort.” Det ved han selvfølgelig godt og det vidste de første tilhørere også. Det er nok derfor, at de har skrevet så

20

detaljeret, da de senere har genfortalt talen og den er blevet nedskrevet. ”Vær ikke bekymrede.” Og protesten i mig vågner – Jamen, det er jeg. Bekymret. For så meget. På mine egne vegne eller måske især på mine børns og børnebørns 25 vegne. Mørke dage og nætter over hvordan verden skal være i mine børns og børnebørns tid. Et kredsende mørke der suger al energi og lys.

Hvordan svarer vi på denne tale? Jeg har hørt Jesu tale – hvordan svarer jeg på den? Somme tider hører man nogen sige, at vi bare ikke skal tænke på 30 bekymringerne. Prøve at glemme det. Bare holde fest og ballade. Når jeg hører sådan noget, bliver mit mørke bare endnu større.

Måske er det lige til mig, at de ord er sagt: ”Se til himlens fugle.” ”Se til markens liljer.” ”Søg først Guds rige og hans retfærdighed.” Til min kredsende 35 bekymring, der gør verden mindre, sætter Jesus i stedet et håbsblik, et kærlighedsblik, et handlingsblik i stedet. Her er fra begyndelsen de første byggesten til et svar. Et blik der retter sig væk fra mig selv. Væk fra det selvkredsende mørke. Paulus svarede mere konkret i epistellæsningen, som Ingrid læste lige før dåben: ”Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov.” 40 Sådan sagde Paulus.

Dengang var området Israel / Palæstina et mangelsamfund. Det var helt reelt at frygte for om man havde noget at spise og drikke og om man kunne få tøj på kroppen. Altså om man havde til livets opretholdelse. Somme tider tænker jeg 45 på om vores samfund i dag ikke også er et mangelsamfund på mange måder. Hvad skal vi spise – hvad klæder vi os i? Det er her, at jeg vender tilbage til at skrive på barnets hud: Jeg elsker dig, min skat. Det er nemt at købe endnu en T-shirt, som jeg ikke har brug for, men at være iklædt et knus fra en, som elsker mig -det beskytter mod mange storme. Bær hinandens byrder, sagde Paulus. Giv 50 mad og tøj – næring og beskyttelse til hinandens liv. Det som virkelig giver næring at spise. Mad af den helt basale grundnæring lavet ud af tro, håb og kærlighed. Hvor er det vigtigt, at vi deler sådan noget mad med hinanden. At vi anvender de gode råvarer, som f.eks. mening. Tænk når forældre dagligt rundt om bordet sammen med maden søger at håbet spises så børnene fyldes af det. 55 Det er muligt for mig at gøre noget – tilværelsen er ikke håbløs. Tænk når tilliden og troen stille og roligt mætter – maden og livet er en gave, som jeg kan takke for. Bær hinandens byrder, sagde Paulus. Del livet med hinanden, kunne han også have sagt. Livet rundt om bordet. Livet, hvor vi kan skrive på hinandens hud, at det enkelte menneske har betydning. Jeg elsker dig, min skat.

Del livet med hinanden, så vi ligesom lægger tøj af kærlighed, mening, betydning, respekt, agtelse rundt om hinanden.

Bær hinandens byrder – del livet med hinanden. Så er vi tilbage ved Jesu ord:

65 ”Se til himlens fugle.” ”Se til markens liljer.” ”Søg først Guds rige og hans retfærdighed.” Det er det, som jeg kaldes til. I stedet for at gå ind i en selvkredsene bekymring, kaldes jeg til at løfte hovedet og se på livet – og dele det. Bære andres byrder og give andre lov til at bære med på mine. Det er svært, men det er her livet er. Livet nu og livet altid.

70

Som I kan høre, er det ikke noget passivt: Lad være med at bekymre dig. Det er er noget aktivt. Der handles. Der skal skrives med håbets og kærlighedens skrift på hinanden. Vi skal dele ord om tro, mening og liv med hinanden. For livets Gud har både skabt denne verden og er gået ind i den i Jesus, og derfor er det 75 ikke håbløst at kaste sig ind i kampen for liv.

For mange år siden skete det for mig, som i dag er sket for Valter, Emil og Emma: En præst slog korsets tegn for mit ansigt og mit bryst, som et vidnesbyrd om, at jeg er genfødt til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde.

80 Det er det håb, som jeg lever af – og som jeg kan vende tilbage til i mørke dage og nætter. Der blev der skrevet på min hud, at jeg er elsket af Gud.

Det er det håb, som vi skal skrive videre på. Skrive om troen, håbet og kærligheden på hinanden. Klæde hinanden ind i ord og handling om mening, 85 fællesskab, indhold i livet. Det er den næring, som vi kan leve af. Vi kan begynde om lidt. Ved nadveren giver Jesus os sig selv – brødet giver kræfter og vinen giver glæde – og med det i maven kan vi gå ud og række det videre.

Så fremad da i Jesu navn.

90

Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

95

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

100 15. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/torben-hjul-andersens-praediken-15-sondag-efter-trinitatis>

105

110

115

120

125

130

135